

● **"Персональна Комісія"** у Західній Німеччині — це новостворений німецьким парламентом чинник із величезними завданнями: затверджувати або відхиляти запропоновані нісьським міністром кандидатури на старшини у новій армії від ранги полковника агору. В цій комісії є один колишній генерал і два жінки.

● **Воєня** і старшини нової західно-німецької армії уперше в історії нісьської Німеччини нестигмуть краватки сірого кольору, достоянні до барви у кав'ю.

● **Під час Женевської конференції комуністичні журналісти з сателітної Польщі улаштували в Женеві прийняття для преси з нагоди 11-річчя встановлення Москвою в Люблін польського "народного" уряду. Коли запрошені журналісти масово зібралися біля багатого буету, польський журналіст Александер Бергман, асоційований з лівим криком по французьки й по-англійськи з галерії: "Потім комуністичну горілку, як ображає свободу преси, якої нема тепер у Польщі". Потім Бергман пішов геть, а журналісти дали бенкетувати.**

● **У Східній Німеччині, в Штеттні, в копальнях урану стався вибух, внаслідок якого згинув 33 рудокопи.**

● **Біля Зальцбургу в Австрії блискавка ударилася в електричні кабелі, що постачають струму для електричної відли в альпійських горах. Відна трапиво зупинилася, що 50 осіб вийшло з неї з висотою 100 метрів. Два особи згинув, 13 вважалися поранених.**

● **З Південно-Африканського Союзу вийшли до Канади на "демонстр." різнонаціональним скавотним організаціям 18 білий пластуни. Перед їх від'їздом головною південно-африканською скавотною поведло, що вони, заступники про расову політику в бунді батальйонів, відповідали, що вони політично не цікавилися, є тільки пластуни і для них всі люди рівні. В Південній Африці запроваджено расовий поділ, і негри мають окрему скавоткову організацію. Зізд пластуни відбувають тимчасово над Нінгаро по ка надійшов бош.**

● **Совєтська преса покликана стати на президента Азенагаста і акції, мовляв, признає, що Совєти так само ширко хочуть миру, як і всі інші держави. Більшовицькі газети нарікають, що американока преса все ще сумнівається в широті совєтських мирових заперечень.**

ЗНАЧЕННЯ „ПРОСВІТИ“ У ВІДРОДЖЕННІ НАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

В 1925 р. Т-во „Просвіта“ в Ужгороді видавало літературно-науковий і господарський часопис при активній участі Т. Павличенка та П. Кукурузи. Протягом 3-ох років від 1923-26, виходив при „Просвіті“ в Ужгороді часопис (раз на місяць) під назвою „Пічлика“. Часопис виходив за редакцією П. Кукурузи, та при найближчій співпраці Т. Павличенка, М. Воронького, В. Косаря й ін. При цьому ж органі виходили пачкинаська бібліотека. Від 1923-1933 рр. протягом десяти років під фірмою Т-ва „Просвіта“ в Ужгороді, а фактично коштом П. Кукурузи та за його ж редакцією виходив часопис для молоді під назвою „Пічлика“. Часопис накреслював громадські завдання молоді, вказував на обов'язки, які лежать на молодому поколінні європи свого народу.

Часопис об'єднував краєві літературні й науково-педагогічні сили Закарпаття, як такі народні, так і замешкалих на Закарпатті українських емігрантів. Тут я наведу декілька імен: А. Волошин, Желтвий, Невидица, Гаджика, Заклинський, Грещак-Донський, Л. Вачинський, М. Підгірний, Творидло, Рощахінський, Вожук, Зоревал, Алісевич, Брайський, Паникевич, Вірчук, Яко С. Росоха, М. Вараболя та рад інших. З ілюстраціями академіч. мистецтва: Бокшай, Кричаківський, Цимбал, Григорів та ін. Редакція зацікавлена та приділяла до співробітництва також сили поза межами країни, поміж ними були визначні українські письменники та педагоги: О. Конюк Вілнська, Король-Старий, Модест Левинський, Животко, Н. Королева, Черкашенко (П. Саш), Олес, Григорів-Наш, Т. Павличенко, Воронський, Чирський, Довгаль, Кононенко, Сірополь, Мужин, Нарбінський та багато інших.

Завдяки цьому співробітництву часопис відповідав вимогам тогочасної науково-педагогічної думки та естетичній й здобув призначення та прихильність як серед молоді, так і серед старшого громадянства. В бібліотеці „Пічлика“ вийшло за 18 років існування цього в-ва біля 90 різних книжок для дітей, молоді, а також для народу. Ціми книжками поповнювалися усі шкільні бібліотеки Закарпаття, як необхідною допоміжною лектурою при навчанні дітей в народних, державних та середніх школах.

Виданнями „Простітою“ книжки та часописи увесь час поповнювалися по селах Закарпаття просвітанські читальні, яких нараховувалося тоді 232, вони об'єднували коло себе більше як 30 тисяч членів. При тих читальнях було поверх сто театральних кружків і національних хорів та 10 оркестр. Центральна Бібліотека „Просвіта“ в Ужгороді нараховувала понад 10 тисяч томів книжок. Для збереження культурних пам'яток „Просвіта“ утримувала в Ужгороді Національний Музей. Все це було приміщенням в 3-ох поверховому Народному Домі, що його вбудувала „Просвіта“ коштом 150,000 дол. 1928 року. Народний Дім в Ужгороді став дієвим центром культурного життя закарпатських українців.

Надзвичайно поживалася діяльність „Просвіти“ в містах та селах, коли 1931 року приїхав на Закарпаття А. Кіст. Крім праці в школі, де він був народним учителем, А. Кіст знаходив можливість навчати нашу молоддь українських національних танців.

Раніше ця галузь народно-го мистецтва була дуже заведана на Закарпатті. Рідко коли можна було бачити наш традиційний народний танок. Лише інколи принагідно при веселій забаві селяни танцювали коломийці або аркана, мовляв же, яка вчилися по школах, свій рідний танок уже й прибула.

Андрій Кіст, можна напевно сказати, був першим, що цей коломийський танок народний танок відродив та розвивав на Закарпатті. Молодь з ентузіазмом захопилася своєю напівзабутим народним мистецтвом, визначили своїх танців, знайшли їм пристоювання для святкових розваг тощо. Це своє уміння молоді одначе не залишила лише при собі, а передавала нашою народній по цілому краю.

Те, що вдалося в цій діяльності хореографічного мистецтва досягти в Америці нашою відомому балетмейстеру Авраамові, успішно перенів у свій час на Закарпатті А. Кіст.

„Просвіта“ на чолі українського народно-го руху.

З повстанням на Закарпатті численних культурних, політичних та економічних організацій „Просвіта“ стала поміж ними на перше місце, чому й називали її матірньою організацією. Всі інституції, з'явилися коло „Просвіти“, творили мов би одне нероздільне тіло. Виступали за всім одностайно та однозвучно, коли народна справа цього вимагала. Таким чином, за посередництва усіх цих організацій згуртовано біля „Просвіти“ найсильніші сили народу — селяни, робітники

ПАМ'ЯТІ БУСІ

Дня 8 червня 1955 в Торонто відійшла у вічність бл. п. Ольга з Варвинських Вачинська, в колі близьких знайомих — любяча наша Буса. Повний труд і постійної активності, глибокого та живого відчуження потреби служити Богові, українській спільноті та своїй родині — 81-літній шлях життя.

У нашому смутку та жалю по Бусі хочеться шукати тих моментів, що в'яжуть її з нами, хочеться написати про прикмети Бусі, щоб стали вони відомими загальною, щоб могли заохувати до наслідування та, щоб збереглися на вічну пам'ять про неї.

Якою була Буса? Небуденно добра людина, може навіть не раз за добру, бо доброту її надзвичайно. Це та природна, глибока, ніколи нічим не підроблена, безкорисна доброта, що світилася постійно в її очах, в усмішці, в розмові, в цілій її поведінці, у всьому житті. Доброта стимулювала її до зацікавлення людьми, зокрема ж дитин, їх потребам, вона стимулювала Бусю з раннього дитинства до всіх виявів громадської діяльності. Так мало загаль громадянства знає про громадську діяльність Бусі, а так багато тих, без розголосу та слави, жертвенно та вірно народоді інтелекція. Всі вони звалилися перетворювати невідому масу у свідомий, культурний український народ. Панувала у них у спільній їх праці єдність, та самоповага. Тут наведу найголовніші з цих організацій та їх провідників за станом на кінець 1937 р.

Товариство „Просвіта“ (Централа, 14 філій) 232 читальні по селах з членством понад 30,000 осіб; Д-р Юлія Брацкало; Перша Українська Народна Рада: о. Августин Волошин; Учтельський; Громада (14 окружних гуртків і 1517 членів); проф. Августин Штефан; Педагогічне Товариство: о. Августин Волошин; Животко; Товариство Українських Письменників і Журналістів: д-р В. Вірчук; Шкільна Матка: д-р Михайло Брацкало; Товариство „Вандурис“: М. Вілнський; Красний Учтельський; Хор: проф. О. Приходько; Робітничі Академії: М. Карбоваць; Товариство „Січ“: В. Деха; Соціал-Демократична Партия: Ю. Гуенал і Юлій Ревал; посол до парламенту; Християнська Народна Партия: д-р В. Гаджика; Народовіцьке крило Аграрної Партия: С. Ключурак; Українська Селянська Робітничі Партия: І. Гриць; часопис „Свобода“: о. В. Желтвий; „Учительський Голос“: А. Ворон; „Вперед“: Д. Німчук й інж. С. Довгань; „Земля і Воля“: С. Ключурак; „Карпатська Молодь“: М. Вайда; „Українське Слово“: д-р М. Врацкало; „Пічлика“: П. Кукуруза; „Наш Рідний Край“: А. Маркуш; „Підкарпатська Русь“: д-р І. Паникевич; „Народна Січ“: М. Тулек; „Світло“: І. Петрич; Союз Українських Студентів: Ю. Кенне.

(Продовження буде).

У домі батька було цікаве життя. Це був один із небагатьох тоді українських домі, де з'осереджувалися зв'язки Галичини із Наддніпрянщиною, де творилися культура, де справи служили спільності були щоденними турботами. Буса перебувала в товаристві таких наших людей, як: Кулш, Грушевський, Антонович, Лисенко, Кошарський, Іван Нечуй-Левицький, Паникевич, Вахнянин та всіх інших ентузіастів українського відродження.

18-літнього юначого Буса набував знання учительки й із повною любов'ю та посвятою віддається праці серед шкільної молоді та дівчата. Працює на цьому постві 34 роки. Будучи учителькою, мала нагоду пізнати обставини життя міської дівчини Львова. Доброта її та охота служити другим спонукує Бусю зайнятися організацією літніх осей для української дівчини. Збирає фонди, приготує приміщення, гуртук виконувати доброту, охоту, а також акцію осей продовж 34-ох років їх існування (1905-1939). Буса жила своєю любов'ю працюючи, пам'ятаючи кожну дитину з осей, кожну учительку, кожну свою ученицю.

Саму бути такою витривалою і послідовною доброю давала Бусі глибока релігійність. Своє „добре діло“ — організацію осей жертвувала Буса Богородиці з нагоди святкування 50-літнього Ювілею проголошення догми Непорочного Зачаття, що його обхотів католицький світ у 1904 році. Релігійність Бусі спонукала її також до того, щоб з'організувати українське інтелегентне католицьке жіноцтво для плекарня релігійного життя, для вибору релігійних прамувань у збірних зусиллях жіноцтва. Марійська Дружина Пань у Львові і все добре, що вона зробила, це була активна Бусина релігійність. Буса очолювала цю організацію майже весь час за 35-літнього її існування в Галичині. Релігійність свою проявляла Буса також і в тому, що вона всю свою діяльність проводила тихо без розголосу і самореклами. Оповідала, що і Оселі й Марійська Дружина Пань це була її жертва. Матері Божій з нагоди 50-літнього Ювілею проголошення догми Непорочного Зачаття, то ж не могло бути за це ані признання, ні слави.

Хто утачував до церкви св. Успення у Львові, міг бачити Бусю кожного дня раненько на Службі Божій, як приймала Святе Причастя. Присутність на Службі Божій кожного дня майже ціле життя, коли спромогана була ходити, віра в Бога така глибока і проста, незачитана ніякими почуттями, ані роздумуваннями будила подив, а навіть і своєрідну зависть.

Крім так зв. „школи виправ“, де Буса виконувала будучи учителькою українку, вчила вона ще безкоштовно у першій українській школі у Львові, школі ім. Т. Шевченка. Була у провіді Українського Педагогічного Товариства, брала активну участь в аматорських драм а і чинних гуртках, підготувала дитячі харитативну діяльність допомогти нашому воїнству, дожити дітей Львова, скрізь вона там, де треба допомогти другим. Працює із повною жертвенністю, з любов'ю, з шляхетним настановленням бачити передусім добро школи, спільноти, товариства, а не для популярності та признання. І так продовж цілого життя. Навіть останки його виповніли зворушливими вчинками допомогти другим, якщо вже не була здібна працювати активно у громадському житті, тоді вивиняла дарунок, щоб допомогти Платові роздобути фонди на допомогу залізничникам в Німеччині; жертвувала й сама безпосередньо, коли заробила вишкіл.

Знала й Буса 15 років! Ніколи не було випадку, щоб Буса не спішилася роботи. Вона постійно працювала: вишивала, гачкувала, тосподарила в хаті, вдовила вчуток до дитячого садка та школи, полагала оруддя, винаходила свої нові заняття. Хто з нас може собі вжитися у самопознання Бусі, коли, втрапивши зір, терпіла свою бездіяльність продовж 6 місяців перед смертю! А Буса і тоді була така спокійна, така благородна у терпінню, що здавався не раз мені святою.

Особисте життя Бусі було сплетене з громадським так тісно, як тільки може його поєднати гармонія, примоді, глибока, людина. Не було одним з головних плянів Бусі закласти свою власну родину. Занадто багато було для сповнення в житті у відношенні до других, щоб думати про себе. Але Бог після її товаришів життя. Й особисте родинне життя Бусі було повне тепла, ніжності, самопосвяти, вирозуміння і тих всіх тонких неалюваних моментів, що роблять подружжя щасливим. Буса любила оповідати з такою силою чуття, спокою і щастя про своє родинне життя, що слухаючи її, оповідала і вас ця атмосфера безпеки, спокою, радості і краси. Таке щастя могла заслужити собі тільки людина, що жила, в повному значенні цього слова, усіма силами свого, з природи доброго серця, з багатим духовним життям, з активною поставою до життя, з кожноточасною готовістю до жертви, визбута природного людського egoїзму, аристократії на біль других, відзначивши на потреби других. Ніколи не зражувалася невдачам, майже до останніх місяців свого життя працювала, заподілюючи невчеппану в енергії.

Буса наша Дорога! Ці мої скромні рядки аж ніяк не всілі змалювати Твого правдивого образу. Життя Твоє було настільки цікаве, примірне, що треба було б комусь його простудіювати та закріпити в окремій монографії.

Та чимі рядками хотіли ми, Твої близькі знайомі, сповістити свій перший обов'язок супроти пам'яті Твої.

Замість квітів на домовину Твою зложили ми оці скромні жертви на ту ціль, що була Бусі такою близькою, дороною — на поміч міській українській дівчині з Парижа чи інших міст Європи, щоб мала змогу перебути у Платові таборі серед вокації. В цей спосіб хочемо плекарти пам'ять про Бусю серед дівчат, нехай ця скромна наша форма збереження Бусіної пам'яті буде тільки початком. Хотіли б ми, щоб пам'ять про Бусю жила серед української дівчини вічно!

Това Горюхович

Замість квітів на домовину бл. п. Ольги Вачинської зложили жертви на організацію літніх осей для українських дітей в Німеччині. Мирослав В. Довгань, Ольга Веселова, 5. Цюпа, Палія 5. Ярослав, Ребрик 5. Тоня Горюхович 10. Евгения Косевич 5. Андрій Харак 10. Марія Слобода 10. Марія Ваня 10. Марія Мудрик 5. Петро Венчик 5. Іван Манастирський 10. Наталка Закарпатська 5. Марія Серетко 10. Ольга Федіко 5. А. Стафіра 10. — Разом 120 доларів.

Особисте життя Бусі було сплетене з громадським так тісно, як тільки може його поєднати гармонія, примоді, глибока, людина. Не було одним з головних плянів Бусі закласти свою власну родину. Занадто багато було для сповнення в житті у відношенні до других, щоб думати про себе. Але Бог після її товаришів життя. Й особисте родинне життя Бусі було повне тепла, ніжності, самопосвяти, вирозуміння і тих всіх тонких неалюваних моментів, що роблять подружжя щасливим. Буса любила оповідати з такою силою чуття, спокою і щастя про своє родинне життя, що слухаючи її, оповідала і вас ця атмосфера безпеки, спокою, радості і краси. Таке щастя могла заслужити собі тільки людина, що жила, в повному значенні цього слова, усіма силами свого, з природи доброго серця, з багатим духовним життям, з активною поставою до життя, з кожноточасною готовістю до жертви, визбута природного людського egoїзму, аристократії на біль других, відзначивши на потреби других. Ніколи не зражувалася невдачам, майже до останніх місяців свого життя працювала, заподілюючи невчеппану в енергії.

Буса наша Дорога! Ці мої скромні рядки аж ніяк не всілі змалювати Твого правдивого образу. Життя Твоє було настільки цікаве, примірне, що треба було б комусь його простудіювати та закріпити в окремій монографії.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(За союською пресою і радіо)

НЕЗВИЧАЙНЕ ОГОЛОШЕННЯ В „ПРАВДІ“

Московська „Правда“ в числі з 12 липня ц. р. на останній сторінці вістила „органіальне“ оголошення, ніби розраховане на українців, що мешкають в Москві, а правдоподібно на читачів вільного світу, щоб переконати їх, як успішно в Союзському Союзі розвивається українська культура. Текст цього оголошення в дослівному перекладі виглядає так: „Українська народна творчість українською мовою. Українські народні думи і історичні пісні — ц. 24 рублі; українські народні пісні в 2-х томах — ц. 30 р.; українські народні казки з кольоровими ілюстраціями — ц. 19 р. 30 к.; українські народні пісні для дітей „А сонечко сходить“ — ц. 3 р. 20 к.; українські народні вишивки, альбом — видання 1954 р., 12 таблиць — ц. 10 р. Мис в продажу і всіляке ілюстраційне без задатку, з зазначенням у листі точної поштової адреси, Магазин Української Книжки, м. Москви, ауд. Арбат, б. 9.“

Отже, знову в Москві появилася українська книгарня, закрита в 1933 році.

На цьому місці треба похвалити найвище зарядування управи Оселі — а саме заборону прийжджати гостям купувати у басейні — а санітарних мотівів. Хоч не одному гостеві, включно з автором цих рядків, доведеться прикро відчувати брак купівлі під час гарничого вікенду, думаю, що кожна без жалю, розумна людина повинна зрозуміти, що це не найбільша привабливість табору — це басейн до купання, що має довжину 100 метрів, а також, побудований на підставі найновіших гігієнічних вимог. Воду у ньому дисциплінується автоматичним фільтром з додаванням хлору. Ціла поємність басейну проходить через цей модерний фільтр на протязі 6-ти годин. Приблизно 600 осіб денно може користуватись басейном без

О. Книжки-журнали

Книжки — для всіх. Українська висилкова книгарня і в-во „Світ“ мають на складі найкращі твори українських та світових письменників. Надішліть нам \$1 і будете своєчасно одержувати, протягом наступних 10 років, всі Каталоги „Світу“! Адреса: Mrs. Lydia Manly, P.O. Box 3576, Philadelphia 22, Pa. U.S.A.

Українська Католицька Парафія св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

В НЕДІЛЮ, 7-го СЕРПНЯ 1955 Р.

ЧЕТВЕРТИЙ РІЧНИЙ ПІКНІК

В DANISH PICNIC GROVE NEW DURHAM RD., METUCHEN, N. J.

Цей чудовий, простірний гайок знаходиться серед гарної природи без випарів фабрик і шуму міста, а рівночасно недалеко від Вашого дому.

ПОЧАТОК О ГОД. 12-й ДО?

НЕСПОДІВАНКИ — ЗАБАВА!

Оркестра ПОСІПА СІНГЛА — The Polka King and His Radio Recording Orch.

ПЕРЕІЗД ДАРОМ!

Автобуси відіжджають о год. 9:45 ранку від Української Центральної, 180 William Street, Newark, N. J.

ВСТУП \$1.25 включаючи паркування. — ДІТИ БЕЗПЛАТНО.

Directions: Garden State Parkway to Highway 27 — 4 blocks past traffic light — turn right to Picnic Grove, or take most convenient Highway to R. 27, drive to Metuchen, 1 block past Celotex Co. turn right.

УВАГА! ШІНАГО І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ДВАДЦЯТИЙ ЗЧЕРГІ ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

— відбудеться —

в неділю, 31-го липня 1955 р.

В ГОРОДІ СВ. МИКОЛАЯ ПРИ ГІТІНС РОВІ І ДЕСПІЛЕН РІВІСР

ПРОГРАМА ДНЯ:

1. Промова заступника Головного Предсідника У. Н. Союзу п. Михайла Пізняка. 2. Гімн і запис для дорослих і дітей нагородами. 3. Вартівні нагороди: телевізійний апарат, ровер, радіоприймач та багато інших несподіванок. 4. Вибір королеви „Дня У. Н. Союзу“ на 1955-56 р. 5. Виступ Д-ра Василя Гайовича з магнітними шумками. 6. Танці приправлені оркестра п. Михайла Пришляка. 7. Діти будуть в зарпід членів У. Н. Союзу. 8. Діти з „Дня У. Н. Союзу“ призначені на сплату новонакупленого дому. 9. Дирекція домі У. Н. Союзу запрошує все Українське Громадянство Шінаго і околиці до масової уфимовані. Виконання програми Дня У. Н. Союзу буде здійснюване. На випадок домі „Дня У. Н. Союзу“ відбудеться того самого дня і з тою самою програмою в аудиторії нової школи св. Миколая о год. 4-й пополудні. Дирекція Дому У. Н. Союзу.

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Озон Парк, Джамейка, Гемпстед і Лінбрук

Т-ВО „ВІЛЬНА УКРАЇНА“ ВІДД. 200 У. Н. СОЮЗУ

— влаштує —

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

для Членів Товариства та всього Українського Громадянства в Озон Парк та околиці.

Пікнік відбудеться

В УКРАЇНСЬКОМУ КЛЮБОВОМУ ПАРКУ 91-20 — 95th Avenue, cor. 92nd Street

в неділю, 31-го липня 1955 р.

До танців приправлені добра оркестра; в буфеті різні напівки та смачні перекуски

Природа парку дає заповуку прямию забави в родинній атмосфері.

Початок о 1-й годіні пополудні. — Вступ \$1.00

Управа Т-ва і Відд. 200 У. Н. Союзу.

Увага! Рачестер, Н. Й., і околиця! Увага!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

ВІДД. 316 У. Н. СОЮЗУ

— відбудеться —

ПЕРШИЙ ЦЬОГО СЕЗОНУ ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

в неділю, 31-го липня 1955 р.

(July 31, 1955)

В ТУРСЕМ ГРОВ (THURSAM GROVE) о годіні 1-й пополудні.

На цей пікнік запрошуються численно прибути всіх українців і українців з Рачестеру і околиці, а напевно не пожалуйте, бо це є гарне місце на пікнік. Смачна перекуса, добрі напівки і несподіванки.

Також всі члени мають взяти участь, неприяні будуть оподатковані після ухвалення на \$2.00.

В разі домі пікнік відбудеться в У. Н. Домі. Комітет пікніку.

ВІТАЄМО В ТОРОНТІ

Українська Імпортна фірма „ОРБІТ“ в Торонті запрошує всіх гостей з ЗДА до свого склепу при вул. 434 Queen W. СОТНІ ПРЕКАРАСНИХ РЕЧЕЙ З ЦЬОГО СВІТУ ДЛЯ ВАС І НА ПРЕЗЕНТИ, ТАКІ, ЯКИХ НЕ ЗНАЙДЕТЕ НІДЕ ІНДЕ АНІ В КАНАДІ АНІ В ЗДА.

— ЄВРОПЕЙСЬКІ МИСТЕЦЬКІ ЧЕРЕВИКИ! —

Фірма „ОРБІТ“ є відкрита кожного дня, крім неділі, до години 9-ої вечора.

434 Queen St. W.

ОРБІТ

ПРАЦЯ
HELP WANTED—MALE

Потрібний до Туристичного Бюро УРАДНИК, що знає доладно про Турстично-Правління Бюро і знає мови українську, польську і російську. Потрібно мати п'ятирічну рекомендацію кращих друзів писати на машині. Тільки ті з повною поданнями кваліфікації можуть голоситись поміж год. 10 і 12 в бюрі або подати письмові інформації.

EDWARD S. WITKOWSKI
Travel Bureau,
130 E. 7th St., New York, N. Y.

UPHOLSTERERS
Досвідчені. — Стала праця.
Добра платня.
Chesterfield Upholstered
Furniture Co.
30 Elm St. Paterson, N. J.

ТКАЧІ
SHAFT & JACQUARD
UPHOLSTERY
Голоситись:
BURLINGTON FABRIC MILLS
Burlington, New Jersey

ДО НАПРАВЛІ
ТКАЧІХ ВАРТАВІ
JACQUARD UPHOLSTERY
2-та і 3-тя зміна. Стала праця.
BURLINGTON FABRIC MILLS
Burlington, New Jersey

ПОТРІБНО
KILBY MILL MECHANICS
5 днів — 40 год. тижнево
\$1.75 на годину
Голоситись в бюрі:
TECHNICAL TAPES CORP.
Bordentown Road, Old Bridge, N. J.

ROUGH PRESSERS
Висока платня на годину.
Платні вакансії і селята.
SUPER-CLEANERS
Route 46, Kenil, New Jersey
Justice 4-7549

ПРАЦЯ
HELP WANTED—FEMALE

РЕСЕТРОВАНІ МЕДСЕСТРИ
і з лавським практикуючі
медсестри.
Зміна на всій шифті. Також від
11 P.M. до 7 A.M. зміна щод. 15
днів.

BNAI ISRAEL HOME
FOR THE AGED
223 President St., Passaic, N. J.
PRescott 9-6474

ОПЕРЕТОРКИ

Всі секції
POCKET MAKERS & MARKERS
при жіночих плащах
RENEW COAT CO.
80 Glover Ave. West Paterson, N. J.

ПОТРІБНО ДІВЧАТ І ЖІНОК
до легкої фабричної праці
PROGER AND REUBEN
511 East 72nd Street
New York City

ПРАЦЯ
Help Wanted Male—Female

МУЖЧИНІ, ЖІНКИ — кухонна
обслуга, портери, келнери
та до приготування харчів.
Жінки — продавці до Gift Shop
Голоситись
HOWARD JOHNSON'S
Garden State Parkway, Manasquan
store, Take Rt. 66, west of Park-
way, 1 mile south.
Mulberry 1-0943

Членство в Українському
Народному Союзі — це
ваш національний обов'язок і
особистий інтерес! Вступайте
в членів У. Н. Союзу!

УВАГА! — КЛІФТОН, ПАСАІК І ОКОЛИЦЯ!

Хочете відмалювати свою хату з надвору
чи всередині, кличте Gregory 1-5979
(BASIL & INNEH) WILLIAM SZNERCH
66 Center St., Clifton, N. J.

Добре виконання праці по дуже уміркованій ціні.

Закі купште авто зайдіть до найбільшого
представника CHEVROLET на Сході:

FOLEY CHEVROLET
957 BROAD STREET, NEWARK, N. J.
• Великий вибір живих гарантованих авт. •
Питайте або телефонуйте до:
PAUL HARNICK,
Mitchel 3-7300
який є одним українським продавцем на Сході ЗДА.
Говоріть або пишть по-українськи.

ВЖЕ ВИШОВ З ДРУКУ ВЕЛИКИЙ

Українсько-Англійський СЛОВНИК
М. Л. ПОДВЕЗЬКА
Ціна \$5.00.

Наразі підручна книга для тих, хто почав вивчати англійську мову, і хто вдосконалює в ній свої навички знання. Капітальне видання на 1011 сторінок містить 60,000 слів українських в сучасній українській літературі і розмовній мові з англійськими відповідниками.

Англо-Український СЛОВНИК
М. ПОДВЕЗЬКА
Ціна \$5.00.
Замовляйте!
"СВОВОДА", 83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

Під час втечі наїзники зопалу попали в Тарзанову пастку, і хоробрі воїни мали нагоду помститись.

А між ними воював Тарзан з дикуною люттю першої тарзани.

Битва швидко закінчилась. Всі наїзники полягли внаслідок переважної сили племені джорі.

ПОСЛУГА

Микола Понеділок

Чи може, люди! мої дорогенькі, — став оповідач нам знайомий за склянкою пива, — бути на світі щось прикріше і невдачніше, як робити своєму приятелю послугу. Та де там... Нічого немає гіршого від послуги, хіба що депортація до Совєтського Союзу або газова камера. Я більше нікому не зроблю приємності, а нехай він трісне, хай на коліна падає, професором, редактором чи генієм мене називає. Нічого не вийде. Буду міцний, як бейсбольний м'яч і мовчазний, мов сфінкс. Дала мені знамені одна послуга, буду її пам'ятати довго.

Було це в печуку і вологу неділю. Ходжу біля церкви, сорочка мов приклеїлася, з одного боку відірвеш її, а вона з іншого ще гірше прилипає... Обличчя заросене, а з підборіддя ясні краплі на землю спадають, ну тобі справжній Ніагарський водопад в мініатюрі.

Отож ходжу та печусь. Коли де не візьмись! — гульк! — приятель, бийте автомобільною третьою швидкістю до мене.

— Слухай, це ти; — каже, — б'є мене по спині.

Ну й, думаю, дике привітання, сорочка, хоч викручуй, а він ще гірше її прилипає.

— Та вже ж не пам'ятник, — кажу, — а я стою перед тобою. А що?

— Ти ідеши сьогодні на пляж? — він до мене.

— А де твоє "добридень", — до нього.

— Та добридень, добридень, дідку з тобою.

— Ні, ні, — кажу, — дідка лише собі, а я можу й без нього обійтись.

І що ж бо ви собі думали? Дали він не говорить нічого, а лише всуває мені до рук пакунок.

— Що це ти, Петре, — кажу, — за багаж втиснувся?

А він руки благально склав, очі під колотом і тоненьким голоском до мене:

— Голубе, передаю тобі купеліві вбрання — мого і моєї дружини. Я маю важливу справу. Приїду пізніше, за годину. Вийди, прошу, дружинку до свого авта.

Ну, що йому на це казати? Божественний, думаю, чоловік, мало того, що покидає жінку — та ще й через когось вбрання передає.

— Та й, — кажу, — твоєї дружини не знаю. Як я буду брати до авта?

— Візьмеш. Вона не консервативних поглядів. Скажеш — так і так мовляв — ваш муж просить мене на пляж вас забрати. Він приїде пізніше. І все. Вона тебе знає — і, безумовно, поїде. Ну й пакунок передай.

Тільки що я став перечити йому, а він навтікає.

— Чекай но, — кажу, де ж твою дружину зустріти?

— Ріг десятої вулиці і другої евеню, біля аптеки. Вона

чекає там на мене... В блакитних окулярах і циліндричних кульчиках...

Ну, що ж лишається мені робити, — як не йти відшукати його дружину. Прямо до аптеки, до блакитних окулярів і циліндричних кульчиків. По дорозі роздивляюся пакунок, чи гарно він складений, щоб часом люди, не довели Боже, по зовнішній його формі не впізнали, що там всередині криється.

Аж враз чую:

— Добридень, шукаю тебе вже годину.

Лип — не вірю очам своїм — переді мною виросло мосдівча, та яке дівча, моя наречена, з якою я, після поладження деяких фінансових справ, думаю одружитися.

Я не довго думаючи — пакунок під руку — і солодкими сльозами ну бо її увагу відвертати.

— Золотце, — кажу, — ти сьогодні надзвичайно, запоморочливо виглядаєш...

А вона зором під кутом тридцяти ступенів окинула мене:

— Як це розуміти, — з погрозиючою ноткою питає мене, — запоморочливо? Пога-но чи гарно?

— Гарно, — кажу, — не стільки, шалено. Все в тебе чарівне — і капелюшок, і браслет, і циліндричний носик та блакитні окуляри...

— Що це ти за дурний плещеш? Я не маю ніяких окулярів. І який у мене циліндричний носик? А це що за пакунок несеш?

Вона розгортає, а я не знаю, що казати — чи вигадувати щось, чи правду з'ясувати.

— Це ти мені купеліві вбрання купив. І собі. Спасибі за подарунок, але я такого кольору не люблю.

— Та, — кажу, — це піби для тебе і не для тебе куплено. Як хочеш.

— Звісно, що хочу, — каже вона, — і візьму. Розкладі його на всю довжину і задоволю на мене позирас.

— Щось надто широке... Сюди три таких як я вмістяться. Навіщо ж ти купуєш такий параван? Лише для того, щоб думати про свободу?

— Золотце, — пояснюю їй, — це вбрання для дружини мого знайомого. Передає.

А вона в сльозі — і тормозить той нещасний напіводяг, аж нитки по швам лущаться.

— Не рви одяг, золотце, то чужий. Віддай мені.

— Ні, я не віддам. Спалю, а не віддам. Так ось який ти хлопець! — кричить. Зо мною заручася, а тасмо романсус з акимось гігантом.

Затупала від злості, зім'яла купеліві вбрання і, зникла. Ось тобі і рахуба. Що ж тепер робити? Пти до аптеки дружину приятеля шукати?

Ну так. На пляж, зрозуміло, я тепер не поїду. Знайду дружину, попрошу вибачення за втрачений пакунок і вернусь додому. Чи ж думаю я, що зустріну такий кліф? Чи потрібний мені був приятель, його блакитні окуляри та циліндричні кульчики?

Роздумуючи так, підходжу до аптеки. Нове горе, біля неї стоять п'ять жінок, з них три мають окуляри від сонця і кульчики. Котра ж з них та, до якої я мушу звертатися? В одній кульчики, мов банани, — отже не підходить, в іншій — якийсь сюрреалістичний дріт, те ж не відповідає настановам. Лишається третя — в неї на вухах гойдаються

У ВІДСУТНОСТІ ПРЕЗИДЕНТА АЙЗЕНГАВЕРА

Нарадами американського уряду, які відбувалися під час перебування президента Айзенавера в Женеві, проводив віцепрезидент Річард М. Ніксон (третій від ліва — за столом).

Большевики заповідають кінець „холодної війни“

Женева. — Совєтські достойники, які вийшли в неділю вранці з Женеві (при чому Хрущов і Булганін поїхали одним літаком, а Молотов і Жуков другим), заповіли перед відлітом, що тепер буде кінець холодної війни. У зв'язку з цим московський кореспондент „Н.И.Таймс-у“ пригадає прецедент з Тітом, як то на приказ згорі совєтські газети заперестали називати Тіта „зрадником“ і „фашистом“ та почали титулувати спершу „президентом“ а згодом „товаришом“. Так і тепер, каже цей американський кореспондент, треба виждати, якої нової фразеології буде триматися совєтська преса у підході до Америки і американців, а це буде зверхньою ознакою, чи дійсно большевики припинять холодною війну, що полагала за лайливому тоні преси й дипломатії, вічних погрозах і провокацій. Совєтські достойники подались спершу до Східного Верліну. Там Булганін, відповідаючи на привітання з боку німецьких комуністичних лідерів, підкреслив ще раз, що тепер є дві „суверенні“ Німеччини й що при об'єднанні треба брати під увагу становище та бажання обох тих німецьких урядів. Булганін знову відкинув концепцію, що об'єднана Німеччина мала б право вилучити собі союз із Заходом.

Гарриман критично дивиться на Женевську конференцію

Рим, Італія. — Губернатор Нью-Йоркського штату Аверелл Гарриман, який тепер перебуває в Італії, заявив, що на нього не робила надто великого враження та зовнішня гармонія, яка панувала на Женевській конференції. Конференція на вершині, казав Гарриман, завжди відбувається в чинному куртуазійному тоні. Він також сказав, що не можна сподіватися надто багато від конференції в Женеві. Але, на думку нью-йоркського губернатора, ця конференція має й добру сторінку, а саме те, що вона виказала єдність Заходу в відношенні до провідників

не то циліндри не то Ейфелева чи нафтова вежа. Ну певно, думаю, вона.

— Пані, — кажу, — ваш муж Петро Комаха... Тес... як його... просить, щоб ви зі мною поїхали на пляж. Але ваш пакунок, тобто... ваші купеліві вбрання згинули... А вона в крик:

— Гелл, — кричить, — умово-хворий, мабуть з Бельвію госпітала виває!

Я, глядя — на табличку на розі вулиці, — о сили небесні, це була не та аптека, яка мені потрібна. Я давав ті-кати.

А на третій день мій приятель за втрачені купеліві вбрання забрав в мене два-додаток доларів і сорок два центи.

І тепер як хто мені каже про послугу, — закінчив злісно наш знайомий, — в мене від злості щелепи стискаються.

Франція прийняла військовий бюджет

Париж. — Після цілонічного засідання французький парламент більшістю піднятих рук затвердив військовий бюджет на 1955 рік (частинно вже зrealізований) та на 1956 рік. Його висота на 1955 рік — 991,000,000,000 франків (\$2,834,000,000) а на наступний рік — 997,000,000,000 фр. (2,851,000,000). Потребу військового бюджету у цьому вигляді аргументував військовий міністр Керіг. В отих позиціях передбачено м.і. новий виїзд для французької армії. Зате бюджет не взяв під увагу плянованої генеральної реорганізації французької армії, що покищо неможливе з уваги на неконечність нових витратів, на які не може дозволити теперішня фінансова ситуація Франції.

Проф. Теодор Гойсс, президент Німецької Федеративної Республіки, затвердив уніфіковані, що зобов'язуватимуть в нових німецьких збройних силах, відзнаки та емблеми. Західно-німецька піхота матиме сіру уніформу, морська флотія — темноблакитну, а летунство — ясноблакитну. Президент висловив задоволення, що нові відзнаки й емблеми будуть багаті скромністю, аніж в давній німецькій армії.

НОТИ

З цих творів Книгарня „Свободи“ має ще по кілька або кільканадцять примірників, тому хто скорше замовить, той зможе ще їх дістати.

НОТИ НА ФОРТЕПІАН

1) Діапа в сімх столет. 2) Ой за гасм, гасм, фортепіанові соля (дуже легкі), зібрав М. Едельман	\$.35
П. Нічінський: Закувала та сива зозуля, фортеп. соля	\$.50
М. Лисенко: Засвістали козаченьки, марш з оперети „Чорноморці“	\$.50
С. Моношкін: Козак („Стоїть явір над водою“) фортеп. соля	\$.75
В. Заремба: Сонце низенько, вечір біленько, три мильді українські пісні	\$.75
Українські марші (ч. 20) зібрав Е. Турула	\$.75
201 пісень — збірник найкращих українських пісень	\$ 2.00
Колія і Щерба: І. Соленіцький	\$ 1.00
Васильків — І. Соленіцький	\$ 1.00
Листочки з України — марші й пісні	\$ 1.50
Стрілецький похід — М. Гайворонський	\$.50

МУЗИЧНІ ТВОРИ

Українські пісні й думи на один голос в супроводі фортепіана. Містять 14 різних українських пісень і дум різних композиторів, зібрав Е. Турула	\$.70
Українські гимни. 13 різних гимнів на мужеський і мішаний хор в супроводі фортепіана, зібрав Е. Турула	\$.75
Я. Степовий: Музика до творів О. Олеса. 9 солі і 1 дует в супроводі фортепіана	\$ 1.00
Музика до слів В. Пачовського різних композиторів на жіночий і мужеський хор в супроводі фортепіана. 4 твори, львівські в супр. фортеп. Зібрав Е. Турула	\$.70
Українські маршові пісні для хору зіб. Е. Турула. 14 творів зібрав Е. Турула	\$.75
Музика до слів Е. Ленського, Варіанського і Січинського, со-Музика до слів І. Франка різних композиторів на міш. хор в супроводі фортепіана. 8 творів, зібрав Е. Турула	\$.75
Любіть Україну — слова В. Сосюра — музика М. Фомека	\$ 1.00
Пісні УСС-ів — в обробці О. Залеського	\$.50
І. Вязка на чолов. хор	\$.50
П. Вязка на міш. хор	\$.90
П. Вязка на чолов. хор	\$.50
Стрілецький шлях — стріли, босні пісні на муж. хор	\$.50

Замовлення слати на таку адресу:
"СВОВОДА" P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Ділимося сумною вісткою з Кривими. Приятелями і Знайомими, що дня 19 липня 1955 в Georgetown, Delaware, по короткій і важкій недугі на 63 році життя упокоївся в Богі наш Найдорожчий Муж, Батько і Брат

Д-р ЄВГЕН БАЧИНСЬКИЙ

вет. лікар у Дрогобичі, Зах. Україна, 6. старшина У.Г.А.

Похорон Татиних Останків відбувся дня 22 липня 1955 у Вашингтоні з похоронного закладу Timothy Hanlon на місцевий цвинтар Mt. Olivet Cemetery.
Прийшли нагоду скласти віру подяку Вир. Отчим: Володимир Пилипчук, Володимир Возняков, Андрій Сайдановіч і Теодор Дикунський за відправлення похоронних обрядів і за прашаний слова, що їх вголосили о. Володимир Пилипчук по Панахиді дня 21.7.1955, а о. Володимир Возняк над могилою.

Рішном ширю дякуємо Українському Громадянству у Вашингтоні що численною участю в похоронних віддавало останню прислугу Покійному та за віпни і квітні квітля на могилу і за усі вислови співчуття в наших горю.

Горем прибиті!

ВІРА БАЧИНСЬКА — дружина з доном ТАМАРОЮ і сином ОЛЕКСАНДРОМ, брати о. ЗИНОВІЙ і ІВАН, ЄВСТАХІЙ БАЧИНСЬКИЙ, сестра СТЕФАНІЯ КОРОЛЬ і МЕЛАНІЯ ГОЛУКО з родинами.

Ділимося сумною вісткою, що

ІВАН ІЛЬКО ПОПОВИЧ

упокоївся 1 липня ц.р. у шпиталі Оберфренг, Німеччина. Бл. п. Попович належав до тієї частини старої-гвардії нашої еміграції, що чиним і словом змагала до здобуття української держави. Покійний був старшиною Ділої Армії УНР, членом УСП, та з її рядами членом УНРА, батьком Козацтва „Запорожжя“ в Чернівцях та членом видавничої комісії твору „Букovina“.

В пошани хилимо свої чола. Чужа земля нехай пером йому буде!

Члени козацтва „Запорожжя“ Видавничої комісії твору „Букovina“

РОЗШУКИ

ВОЛОДИМИРА ПОСТЯК

пошуку

ЮРІЯ МАКОГОНА з Жовки

у важній справі — маю лит з дому від жінки та дітей. Прошу писати на цю адресу:

WOLODYMYRA POSTYAK
843 N. Hoyne Avenue
Chicago 22, Illinois

BUSINESS OPPORTUNITY

НА ПРОДАЖ

27 років вироблена

ГРОСЕРІЯ, БУЧЕРНЯ І

МОРОЖЕНЕ в Честер, Па.

в ділянці, де живе багато укра-

їнців і других національностей.

Загальний оборот \$1100.00 тижне-

во. Дім наріжний, мурований, 6

кімнат, склеп і гараж. З при-

чудом небути продаж за \$18,000.

Зайнятованих прошу писати на адресу:

A. MARTYNIUK

2524 W. 2nd St., Chester, Pa.

FARMS FOR SALE

200 акр. землі, 100 під управу,

100 лусі і пасовища, 21 ділянок

корів, 2 свиноматки, 100 курей.

2 трактори і вся потрібна фар-

мерська машина. 2-поверховий

дім — 8 кімнат, огріваний в

підвалі, стайня, сарай, синавал,

курини, шопи для кукурудин,

хлів для свиней, молочарка, га-

раж і інш. Продається з огляду

недуги і старости. По дальшій ін-

формації писати: B. CH., Route 1,

Box 64, Neillsville, Wisconsin.

КНИЖКА В ЧАСОПИС

НАИНЕОБХІДНІШІ РЕЧІ

В ДОМІ КУЛЬТУРНОЇ

РОДИНИ.

ГАРНИЙ ДАРУНОК

— для —